

selv det Beløb, som skal inddrives, i Kjøbstæderne efter den seneste Opkrævning efter Bygningsskatten, i Landkommunerne efter Hartkornet.

§ 6.

Erstatningspligten indtræder ikke, naar Skaden er forvoldt hovedsagelig ved Personer, der have sammenrottet sig paa en anden Kommunes Grund eller af ikke hjemforlovede Krigsfolk; i første Tilfælde falder Erstatningspligten paa den Kommune, paa hvis Grund Sammenrottelsen har fundet Sted, i sidste Tilfælde paa Staten.

§ 7.

Ere flere skadelidte ved samme Begivenhed, da kunne de klage i eet Klageskrift paa Samtliges Vegne. Ligeledes skal et Erstatningskrav, som angaaer flere Kommuner, indbefattes i et samlet Klageskrift, der da indgives til den Dyrighedsperson, under hvis Omraade det største Krav falder.

§ 8.

Reises Tvivl mod de i Klageskriftet anførte Kjendsgjerninger, eller nærer Dyrigheden selv saadan Tvivl, da har den usfortøvet at inlede en Undersøgelse over hvad der er forefaldet,

Skadens Størrelse og de øvrige med Sagen forbundne Omstændigheder. Alterne herover meddeles saavel den Skadelidte som vedkommende Kommune, førend Sagen foretages i Retten. Her kunne begge Parter fremsætte Forlangende om nøagtigere Undersøgelse, men der kan ikke fordras Vidneførsel, Ebsaflæggelse eller Frigjørelse ved Ed. Dommeren samler Afgjørelsen om, hvem der ere erstatningspligtige, hvor stort Erstatningsbeløbet bør være og Procesomkostningerne i een Dom, der affiges, uden at Dommeren derved er bunden ved bestemte Beviisregler.

§ 9.

Indblikning af en saadan Dom (§ 4) kan ske til den nærmest overordnede Domstol, hvis Dom bliver endelig afgjørende.

§ 10.

Den, som efter Ovenstaaende har maattet udrede Erstatning, har igjen sit fulde Krav mod den eller dem, som have afstedkommet Skaden, herunder indbefattet alle dem, der have deeltaget i og frivillig været tilstede ved Sammenrottelsen eller Dpløbet, hvilke svare Een for Alle og Alle for Een.